

стителъ на Арабскж-тж табѣж, (*) дѣто ся глѣда нататкѣ по надолу въ подножіе-то ѳ. Отъ стърна покрай тыя хѣлмове ся зеленежтъ лозя, а по на долу кѣмь града ся простира полянка пълна съ шатры на Турскы-тѣ войскары. Долу тукъ въ широковы-тѣ размесѣны пѣтица, ходятъ да ся прежѣтъ безчетъ войскари съ различни другы хора. Селени, отъ разны мѣста издрани, испокжсани посърнали отъ гладъ и отъ страхъ, носятъ ся съ коля болни, и ранени по болници-тѣ. Друлы мекереджии, влекжтъ угрижены военни-тѣ запасы съ посталы-тѣ добыгачета по крѣпости-тѣ! На самъ коля скърцатъ, на таткѣ хора крещжтъ, ранени плачжтъ, коню цвылятъ и сичко това става и ся движи подъ единъ гѣстъ облакъ отъ прахъ.

Тукъ по тыя дѣлгы запрашены пѣтица, тукъ между безбройно-то това множество ся скыта чиякъ, просто облечень, съ кривакъ въ ржцѣ, на рамо му виси празень таржикъ; коса му ся влѣше разрошевена и очи му подуты и зачървены отъ неспане. Той ся видѣше, като да неглѣда на нищо що става около него: страшно-то гърмене на топове и пукване-то на бомбж-тж, коя правеше да хвърчатъ до небеса градскы-тѣ зданія, сичко това ѡбше нѣмо и мъртво за него. Той си слѣдваше да ходи отъ кола на

(*) На тѣзи табѣж стана страшно сраженіе [1854] дѣто загынахъ много злочести войскари и отъ двѣ-тѣ страны.